

BETHLEN GÁBOR
Alap

HATÁRTALANUL!

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

Beszámoló a HATÁRTALANUL! program keretében tett erdélyi útról

Pályázati kategória kódja: HAT-KP-1-2022/1-000015 Tanulmányi kirándulás hetedikeseeknek

A Miniszterelnökség Nemzetpolitikáért Felelős Államtitkársága megbízásából a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt, mint támogató pályázatot hirdetett a Határtalanul! program keretében a külhoni magyarsággal kapcsolatos ismeretek bővülésének elősegítésére. A program keretében magyarországi iskolák 7. osztályos tanulói az állam támogatásával osztálykiránduláson vesznek részt a szomszédos országok magyar lakta területein, így személyes tapasztalásokat szereznek a külhoni magyarságról. Intézményünk, a Tatabányai Értés Mátyás Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény, Óvoda, Általános iskola, Szakiskola és Készségfejlesztő iskola sikeres pályázatot nyújtott be, társpályázónk a Kertvárosi ÁMK Bolyai János Általános Iskolája volt.

Magyarságok Háza rendhagyó órája

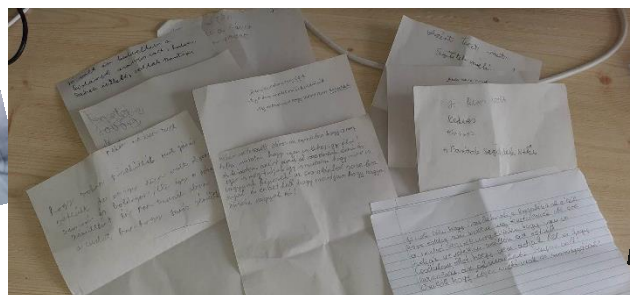
A programhoz kapcsolódóan a csoport vállalta, hogy részt vesz a Magyarság Háza rendhagyó óráinak egyikén, amelynek keretében a Mi, magyarok portrészorozat egyik filmjét tekintettük meg, a Törpének lenni egy óriásoknak szánt világban című portréfilmet.

A film különösen érzékeny területet érint, a fogyatékoság megélését mutatja be egy kerekesszékes lány történetén keresztül.

A film megtekintése után témafeldolgozó órát tartottunk, beszélgettünk arról, milyen az, mikor az ember értelmi vagy testi fogyatékosággal él. Tanulóink között nincs mozgáskorlátozott, így széles spektrumban körül jártuk, milyen lehetőségei és akadályai, kudarcai vannak ezeknek az embereknek a mindennapjaikban.

Gyermekeink empátikus hozzáállással, segítő ötletekkel reflektáltak a főszereplő lány élményeire.

Napjainkban különösen fontos az egymásra való odafigyelés, embertársaink segítése és megbecsülése.

Előkészítő óra

Az előkészítő órára a Kertvárosi ÁMK Bolyai János Általános Iskolájában került sor az út előtt. Itt találkoztak először s két iskola tanulói egymással. Az óra keretén belül Kelemenné Varga Melinda projektvezető Ppt előadásában megismerkedtek a 7. osztályos tanulók az Erdélyben élő magyarság létszámával, az államhatáron kívüli elhelyezkedés történelmi okaival, a meglátogatandó települések magyarságának történetével, jelenével. Térképen megkeresték az úticélunkat, leolvasták a földrajzi adottságokat. Megvizsgálták Erdély

össztlakosságának etnikai összetételét. Ezután megismerhették térképek és képek segítségével a tanulmányi kirándulás részletes programját. Majd előzetes tudásuknak és

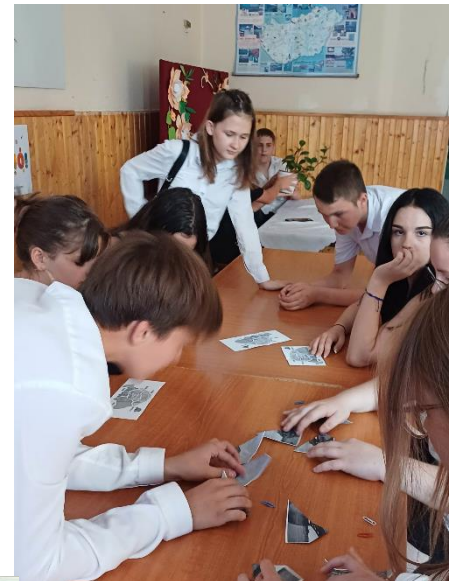
kutatómunkájuknak eredményeként egy feladatlapot töltöttek ki Körösi Csoma Sándor életével, munkásságával, bejárt útjával kapcsolatban. Mindenképpen fontosnak tartottuk Körösi Csoma Sándorral kapcsoltban a kutatómunkát, ismereteik elmélyülését, mivel a meglátogatni kívánt iskola az ő nevét viseli. Az órákat balesetvédelmi oktatással zártuk, és felhívtuk a figyelmet a toleráns és kooperatív viselkedés alapszabályaira.

A Nemzeti Összetartozás Napja

Az emléknapra 2023.06.05-én került sor. Intézményünk szakiskolás tanulói készültek egy emlékelőadás megtartására, de ez az intézményben folyó felújítási munkák miatt felvételtől, saját osztályokban laptopról lejátszva valósulhatott meg.. Ezt az iskola összes tanulója megtekintette . Az előadást követően a diákok különböző állomásokon különböző feladatokkal találkoztak. Ilyen feladatok voltak: 1. állomás: témával kapcsolatos dokumentumfilm megtekintése az 1920. június 4-én aláírt párizsi döntésről. 2. állomáson az Örökségünk című dal

megismerése és megtanulása 3. állomás: Mária Valéria Híd történetének megismerése és újjáépítése puzzle segítségével. 4. állomáson a gyerekeknek térképen az elcsatolt területeket kell megmutatnia, megneveznie, illetve az új határokat berajzolni. 5. állomáson az elcsatolt területek százalékos arányának kiszámítása történik. 6. állomás: különböző tájegységek gasztronómiájának megismerése, pl. padlizsán krém, bécsi szelet, Sacher torta. Az alsóbb évfolyamos diákok megnézheték a zombori szünetésű

Ranódy László filmjét, a Ludas Matyit.

Tanulmányi kirándulás

Már a tanév elejétől izgatottan készültünk az utazásra. Nézegettük a térképet, kiselőadásokat tartottunk híres történelmi emlékhelyekről, személyekről. A tanulmányi kirándulásra 2023.08.20-25 között került sor.

1. nap

Kirándulásunk első helyszíne a határ túloldalán **Arad** városa volt. Itt megkoszorúztuk azt az emlékművet, amit a 13 aradi vitéz kivégzésének tiszteletére állítottak, illetve elhelyeztük koszorúinkat, mécseseinket. A koszorúzás közben elénekeltük a Szózatot is. Ez egy gránitból készült obeliszk, ami mesterségesen készített dombon áll. Egyik

oldalán az 1849. október 6. dátum szerepel, a többi oldalon a tizenhárom aradi vitéz neve kivégzésük sorrendjében.

Második állomásunk **Déva** vára volt. A felvonó sajnos nem működött, ezért gyalogtúra vette kezdetét és a legügyesebb és legkitartóbb diákok feljutottak a „magas Déva várába”. A vár felépítésének elképzelt történetét a Kőműves

Kelemen című népballadából ismertük meg korábban irodalomórán, melyet egy tanuló a helyszínen is felelevenített számunkra.

Harmadik állomásunk, a gyerekek kérésének eleget téve, mivel sokat hallottak már róla a Vajdahunyadi vár volt. **Vajdahunyadon** látogatást tettünk a Hunyadiak ősi fészkeiben, Vajdahunyad várában. Megemlékeztünk Hunyadi János hősiességéről, munkásságáról. Hunyadi János építtette a várat a 15. században, itt élt felesége Szilágyi Erzsébet is. Az egész történelmi Magyarország talán legszebb és leginkább épen megmaradt gótikus várkastélya. Mikszáth Kálmán a „várak királyának” nevezte.

Szállásunkat Déván foglaltuk el, ahol meleg vacsorával vártak bennünket. Vacsora után sötétedésig a tanulók még a műfüves pályán hódolhattak futball szenvedélyüknek.

2. nap

Reggeli után a gyerekek közösen szendvicset készítettek magunknak, majd a csoport buszra szállt és ellátogattunk **Nagyszebenbe**, ahol megtekintettük az erdélyi szászok legjelentősebb templomát. Mivel az idegenvezetés csak angol nyelven volt, ezért az egyik Bolyai iskolás tanuló nagyon ügyesen fordított nekünk.

Nagyszeben egyik legfontosabb látnivalója, az Óváros képét uraló, gótikus stílusú, monumentális evangélikus püspöki székesegyház. Az erdélyi szászok egyik legfontosabb templomán több kor stílusa is nyomot hagyott, de alapvetően a gótikus emlékek a legmeghatározóbbak.

Az erdélyi szászok a középkorban települtek le Erdélyben, amikor a magyar királyok német telepeseket hívtak az országba, hogy segítsék a terület fejlődését és védelmét. Az erdélyi szászok a német nyelv és kultúra hordozói voltak Erdélyben, és hosszú időn keresztül fontos szerepet játszottak a terület gazdasági, kulturális és politikai életében.

Majd sétáltunk a történelmi belvárosban és eljutottunk a Nagy térre. Ez piactér volt már a 14. században is. Betelepített, dolgos szászok adtak-vettek itt. Bizony az akkori község része volt az is, hogy a helyi közösség jelenlétében kivégzéseket is hajtottak itt végre.

Átmentünk a hazugok hídján is. A legenda szerint különös hangokat hallat, ha valaki rajta áthaladva nem mond igazat. Sőt, minél nagyobb valótlanságot állít valaki,

annál esélyesebb, hogy a hazug ember elájul rajta. Szerencsére nem esett össze, nem ájult el rajta senki.

Kis téren is végig sétáltunk, ami egy gyönyörű, középkori hangulatot árasztó tér a városközpontban. A Kis tér közepén található a

Ferenc József-szökőkút, amelyet az Osztrák-Magyar Monarchia uralkodója, Ferenc József adományozott a városnak.

A tér körül számos étterem, kávézó, üzlet és szálloda található, amelyek a turisták és a helyiek kedvelt találkozóhelyei. A Kis tér különleges atmoszférája és történelmi jelentősége miatt az egyik leglátogatottabb helyszín a városban.

Nagyszébenben a tanulók szabadidőt kaptak. Ez idő alatt megkóstolhatták a különleges péksüteményeket, fagyaltokat, megcsodálhatták a történelmi épületeket.

Ezt követően a csoport újra buszra szállt, és célba vettük a következő 3 napi szálláshelyünként szolgáló kovásznai panziót. Este a szálláshely elfoglalása után meleg vacsorát kaptunk. Vacsora után elkezdődött a tanulók ismerkedése.

3. nap

A reggeli után, **Kovácsnán**, a Kőrösi Csoma Sándor Líceum diákjai vártak bennünket nagy szeretettel. A diákok elmeélték, hogy milyen az oktatás az ő iskolájukban, milyen az élet a városukban, milyen magyarnak lenni abban az országban, ahol ők élnek. Az osztályfőnök pedig elmesélte, hogy a diákoknak milyen nehézségekkel kell szembenéznük mindaddig, amíg eljutnak középiskolába, hogy az oktatási rendszer hogyan változik meg a

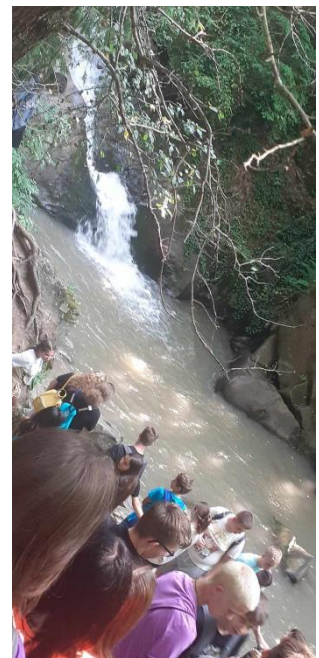
következő tanévtől időszakok után vannak. Ezt tatabányai diákok ajándékokat az majd az iskola épületének kihívtuk őket egy barátságos

kezdve, a modul milyen szünetek követően a átadták az erdélyi diákoknak, tantermeinek megtekintése után

focimérkőzésre. Szoros mérkőzés alatt hiába küzdöttek fiaink, illetve egy szem focista lányunk, sajnos a vándorkupát elveszítettük, mivel az erdélyi diákok nyerték meg a meccset 6:3-ra. Diákjaink egy kicsit szomorkodtak miatta, de mondtuk, hogy jövőre a kupáért visszamegyünk, úgyhogy úgy őrizték meg. Ez a vándorkupa egyébként most a 2. alkalommal maradt náluk, 3 alkalommal a tatabányai diákoknak sikerült megszerezniük.

A focimérkőzést követően a csapat-erdélyi és tatabányai diákokkal- buszra szállt és elmentünk megcsodálni a **Tündérvölgyben** található vízesést. Ott a diákok még jobban összebarátkoztak és megbeszélték egymással, hogy délután találkoznak Kovászna főterén. Senkiben nem hagyott már akkor tüskét a pár órával korábbi vereség.

Meleg ebédet követően a tanulók szabadidőjük alatt kimentek a Fő térre, ahol a parkban beszélgettek az erdélyi diákokkal. A délután hátralévő részében pedig „interaktív kürtöskalács sütésére került sor, ahova az erdélyi diákok is meg lettek hívva. Mindenki, aki szeretne volna megkóstolni az igazi, parázson forgatott erdélyi kürtöskalácsot, most lehetősége volt rá. Több kevesebb sikerrel finom, ízletes, nem elégetett darabok is készültek, de hát gyakorlat teszi a mestert...

Vacsora után a szálláshelyen beszélgettek még lefekvésig a diákok.

4. nap

Reggelit követően a szálláshelyünket elhagytuk és egy farmra mentünk, ahol Dancs Adorján juhfarmját ismerhettük meg. A tulajdonos körbevezetett bennünket, megnézhattuk az állatokat, illetve a mezőgazdasági gépeket. Dancs Adorján

juhtenyésztésében kizárólag lacaune fajtájú fajták találhatók. Egy részüket Franciaországból szerezte be, a többi saját szaporításból származik.

A szaporítást mesterséges megtermékenyítéssel végzik a farmon, nagyon gyakori az

ikeraranyozás, hármás, négyes ikrek is születtek. A Dancs-tenyésztés több szempontból is jelentős mértékben különbözik a hagyományos juhászatoktól. Kimagasló mértékben alkalmaznak automatizálást, így a négyszáz juh tartásához elegendő két ember. Egyikük

helybéli, a másik nepáli vendégmunkás. A farmhoz mintegy nyolcvan hektár mezőgazdasági terület tartozik, vetett állandó gyepekkel, lucernával és kukoricával. A

megművelést saját gépekkel végzik, ezek

mind nagy kapacitásúak.

A farm megtekintése után a csoport megkóstolhatta az előállított hús és tejtermékeket, illetve a különböző házi készítésű szörpöket is. Kóstolhattunk ordát, telemeát, friss sajtot, feta sajtot, szalonnát, különböző kolbászokat, illetve friss zöldségeket, mindezt pityókás kenyérrel.

Az ebéd a sok kóstolást követően nehezen ment, pedig helyi levessel, csorba levessel kedveskedtek nekünk a házigazdák. Szerették volna, ha a gyerekek is megkóstolják, mivel otthon ilyen levest nem biztos nem esznek. A gyerekek tetszését ez az étel nem igazán nyerte el.

Ebéd után elsőnek **Gelencére** mentünk, ahol megtekintettük a Szent Imre herceg tiszteletére szentelt római katolikus templomot, mely 1245 körül épült a 15.

században és a 16.század elején gótikus stílusban átalakították, kazettás mennyezete 1628-ban készült, mely még ma is látható.. Az 1802-es földrengés súlyosan megrongálta, 1858-ban be kellett zárni. Tetejét 1913-ban javították, majd 1932-ben teljesen helyreállították. A templomot 1330 körül készült híres falfestmények díszítik, melyet szintén megcsodálhattunk. A templom történetét a „harangozó” előadásában ismerhettük meg.

Következő állomásunk **Kézdivásárhely** volt, ahol elsőnek Beke Ernő Gyűjtemények házáat tekinthettük meg, ahol Ernő bácsi betegsége miatt a felesége tartott nekünk egy kis történelmi előadást és néztük meg közösen a rengeteg féle gyűjteményt. Amit mindenki csak „kacatnak” tekint, ott

bizony minden szépen sorba rendezve, a gyűjtemény részét képezte. Ilyen volt pl: Kinder tojások, parfümös üvegek, szalvéták, tollak, kitűzők, régi vasalók, gyűszűk, lakatok, újságok, érmek, illetve egy szoba, melyben az 1848/49-es

emlékek láthatóak. Ernő bácsinak, bár jelen lenni nem tudott, a diákok rengeteg ajándékot vittek és hagytak ott számára, kívánva ezzel mielőbbi felgyógyulást neki.

A kiállítás után a Református Templomba mentünk át, ahol Beder Imre lelkész tartott nekünk előadást a város és a templom történetéről, a vallás gyakorlásáról. Megtudtuk azt is, hogy a római kortól folyamatosan vásáros település volt, melyet az Ojtozi-szoros felőli betörések időnként

pusztítottak. A középkorban újra vásáros hely lett, majd 1427-ben Zsigmond király Torjavására néven királyi várossá tette. 1567-ben már jelentős város Kézdivásárhely néven. Az 1848-49-es szabadságharcban a székelyek védelmi központja, itt öntötte ágyúit Gábor Áron, szobra 1971 óta a főtéren áll. Kézdivásárhely nevezetes

arról, hogy fennmaradt úgynevezett udvarterez városzerkezete. A főtér körül több mint 70 udvartér található. Az egyik ilyen udvartérből nyílik a Gyűjtemények Háza is. A templom megtekintése után közösen kísértünk a Gábor Áron szoborhoz illetve a Kézdivásárhely felirathoz is, ahol a gyerekek szabadidőt kaptak és elfogyaszthattak uzsonnájukat is. Vacsoránkat a szálláshelyünkön ettük meg.

5. nap

Reggeli után, összepakolva, csomagokkal, szakadó esőben, hidegcsomaggal a kezünkben elhagytuk Kovásznát. A kirándulásunkat Csíksomlyón kezdtük, ahol megtekintettük a Csíksomlyói Szent Anna Boldogasszony tiszteletére épített Mária-kegyhelyet, egyik legismertebb építészeti műemlékünk, egyben Erdély legfontosabb zarándokhelyét is. Itt tartják minden évben Pünkösdkor a csíksomlyói búcsút, amely ma már nemcsak a székelyek, hanem az egész magyarság legjelentősebb keresztény eseménye. Több százezer ember szokott ilyenkor ide zarándokolni.

Következő állomásunk **Madéfalva** volt. A „madéfalvi veszedelem” emlékének állított sírmlék volt, ahol elhelyeztük az emlékezés koszorúit és gyertyát gyújtottunk a tiszteletükre. A székelység történetének tragikus eseménye tette Madéfalva nevét ismertté, nemcsak Székelyföldön, hanem az egész magyarság körében. Az ártatlanul legyilkolt áldozatok sírja előtt nemzedékek óta kegyelettel emlékezünk meg a csíki, kászoni és háromszéki székelyekről.

Újra buszra szálltunk, majd megérkeztünk a **Békás-szoroshoz**. A Békás-szoroson végig haladva káprázatos élményben volt részünk, amint a folyó mentén, lejjebb és lejjebb haladva szűkülő szoros eléri a "Pokol kapuja" és a "Pokol tornáca" nevű helyeket. A lélegzetelállítóan fölénk magasodó 200-300 m magas függőleges sziklafalak Európa természeti ritkaságának számítanak. Ezt az élményt mindenkinek át kellene élni. Néhol úgy éreztük, hogy a hatalmas szürke kőtömbök mindjárt összezárulnak a fejkünk fölött. Érdekes volt, hogy a hideg szürke színük és a merevségük melengette szívünket. Gyönyörű és lenyűgöző látvány volt.

Majd látogatást tettünk a **Gyilkos-tóhoz**, ami a Keleti-Kárpátokban található. A tó keletkezésére a legelfogadottabb magyarázat az, hogy 1837-ben a nagy esőzések következtében a Gyilkos-hegy egy része leszakadt és belecsúszott a völgybe. Az agyagos

törmelék eltorlaszolta a patak útját, és az így keletkezett természetes gát mögött völgyet és az erdőt, amiről kísértetiesen kiálló fatörzsek partján, megismertük a történetét, legendáját, Fazekas megkóstolhattuk a helyi erdélyi kolbászkát), kenyérrel

felgyülemelő víz elárasztotta a napjainkban csak a tóból csonkjai tanúskodnak. A Gyilkos-tó keletkezésének Eszter történetét. Ezt követően jellegzetességet, a miccset (grillezett és helyi mustárral.

Útközben a buszon megemlékeztünk Erőss Zsolt hegymászóról is, mivel keresztülmentünk Gyergyószentmiklóson és láttuk a köemlékhelyét.

A Bucsín-tetőn át megérkeztünk **Szovátra**, ahol az utolsó éjszakánkat töltöttük. Nagyon közkedvelt ez a fürdőváros, a magas só tartalmú Medve-tó a legismertebb a tavak közül. Ami nevét azért kapta, mert alakja kiterített medvebőrre hasonlít. Gyógyvize többféle betegség kezelésére alkalmas. Este, vacsora után, mivel közel volt a szálláshely, lesétáltunk a tóhoz és körbejártuk, elolvastuk a tájékoztatókat, fényképeket készítettünk. A szálláshelyre visszafelé vezető úton folyamatosan szóltak a telefonok, szirénák, mivel medve veszély volt a közelben. A szálloda gondnoka érdekes történeteket mesélt a medvékről, a párzasi időszakról, a veszélyjelzés fontosságáról. Elmondta azt is, hogy közel hozzánk, kb 200 méterre az erdőben egy csapda van kihelyezve, ahol egy anyamedve a bocsival rendszeresen megjelenik, de nem megy bele. Láttok a vadőr fejlámpáját is, az erdőben világítani, aki éppen akkor helyezte ki a medvének a csapdába az élelmet. A medve hajnalban belesétált a csapdába, de nem az a medve, aki addig ott bókászott, hanem egy másik. Az elszállítása hajnalban meg is történt, ezért sajnós lemaradtunk róla, pedig milyen nagy élmény lett volna a gyerekeknek. Szerencsére elmondták, hogy a medve kb 50 km-re arrébb lesz áthelyezve, nem bánthatják, nem lőhetik ki a medvéket. Ez mindenkire nyugtatólag hatott.

6.nap

Reggeli és szendvicskészítés után lesétáltunk és már világosan is megtekintettük a Medve-tó környékét, illetve a székely kapunál is sikerült közös képet csinálnunk.

Majd újra buszra szálltunk és már hazafelé vettük az irányt.

Útközben megcsodáltuk „giccsfalvát” azaz **Bánffyhunyadi** is. Megismerhettük a földből kiálló, befejezetlen paloták történetét.

Megálltunk **Királyhágón**, ahol megtudhattuk mi a jelentősége az egyszerű parkolónak. Innen kezdődik Erdély! A buszból még egy ideig gyönyörködhattunk a változatos Erdélyi-medencében és az Erdélyi-középhegységben. A Király-hágón átkelve már szelídült a táj, és hamarosan a határátkelőhöz értünk. Hazáig még hosszú út vezetett, de a diákoknak sikerült ezalatt a 6 nap alatt annyira elfáradniuk, hogy ezt a hosszú utat nem is nagyon érzékelték, mivel végig aludták azt.

Nagyon szép és tanulságos volt a kirándulás, kicsit kitárult előttünk a világ. Nagy élmény volt eljutni ilyen távoli helyekre, megismerni és megtapasztalni, hogy bár az ország más, de ott is magyarul beszélnek az emberek. Az erdélyi magyarok ápolják a magyar hagyományokat, megtartják a magyar ünnepeket. Esti órákban fáradtan, de élménnyel, új ismeretekkel gazdagodva értünk haza.

A meglátogatott városok és látnivalók idegenvezetői a tanulók voltak. Otthon mindenki felkészült egy-egy város látnivalójából és a helyszínen előadta.

Értékelő óra

Az értékelő órára a Kertvárosi ÁMK Bolyai János Általános Iskolájában került sor. Felelevenítettük, az élményeket, miközben a háttérben a tanulók ppt-n megnézhatték a helyszínen készült képeket. Arra a kérdésre, hogy miben más Erdély, mint Magyarország a diákok a következőket fogalmazták meg: A hegyek sokkal magasabbak, mint nálunk. Parlagon lévő terület alig

található, mindenhol termények vannak ültetve. Erdélyben gyönyörű a táj, ott a hegyek összeérnek az éggel. Az erdős terület rengeteg, a fenyveserdőben a fák az égig érnek. A levegő sokkal frissebb és tisztább. Az időjárás akár percről-percre változik. Különböző veszélyhelyzetekről telefonos értesítést küldenek, pl viharjelzés, medveveszély,

mely utóbbira nagy hangsúlyt fektetnek. Az emberek nagyon „ráérősek”, soha nem sietnek, kedvesek, mosolygósak, ízes tájszólással beszélnek. Jobban figyelnek a hagyományok őrzésére, magyarságuk megélésére. Több legelésző csordát lehet látni, illetve nagy hagyománya van a

lovasszekérnek is. és vannak jellegzetes ételeik, pl. a puliszka, csorbaleves, miccs, telemea, orda, székely káposzta. Máshogy hívják a krumplit, babot és répát mint nálunk, p. pityóka, murok, fuszulyka. A kenyér sokkal nagyobb és finomabb. Láttunk nagyon szép településeket, de elhanyagolt vidékeket is. Az emberek szegénységben, de boldogságban élnek. Sok a parkolókban az éhes, kéregető, sovány

kóborkutya. Az iskolai szünet az iskolában több van és hosszabbak. Több ünnep is van. Megtartják a román és magyar ünnepeket is.

Ami még elhangzott, hogy "A sok vidám pillanat mellett, rengeteget tanultunk, tapasztaltunk, önállósultunk. Új barátságok is kialakultak. Megértettük, mit jelent Trianon. Átérezhettük, milyen rossz lehet elszakadni a hazától. De, azt is láttuk, mennyire ápolják hagyományainkat, segítik és tisztelik egymást. Bepillantást nyertünk a mindennapi életükbe, és talán rövid időre mi is részesei lettünk. A kedvességük nagyon jól esett. Mindig finom meleg étellel vártak minket. Nagyon jó volt minden."

Köszönjük a lehetőséget, úgy gondoljuk, hogy Erdélybe szívesen bármikor visszatérnénk.

